

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Дубляк О.І.

студентка,

Ужгородський національний університет

ІНТЕГРАЦІЙНІ УГРУПОВАННЯ КРАЇН ЦЕНТРАЛЬНОЇ ТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ: ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ СПІВПРАЦІ З УКРАЇНОЮ

Одним із найважливіших чинників розвитку людської цивілізації, безумовно, є інтеграція. Новий світовий економічний порядок вимагає від держав об'єднувати свої зусилля для того, щоб мати змогу гідно відповідати на виклики глобалізації. В даний час взаємозалежність національних економік різних країн досягла такого ступеня, що зовнішньоекономічні зв'язки прямо й безпосередньо впливають на процес відтворення у кожній з країн як вирішальний фактор.

На сучасному етапі розвитку міжнародних відносин регіональне співробітництво розглядається національними державами як важливий інструмент забезпечення власних інтересів з огляду на здобуття необхідної підтримки, безпеки в міждержавних стосунках. У цьому контексті особливе місце займає Центральноєвропейська ініціатива як важливий інструмент регіонального співробітництва.

ЦЄІ – регіональне угруповання країн Центральної та Східної Європи, що має на меті налагодження багатостороннього співробітництва в політичній, соціально-економічній, науковій та культурній сферах та сприяння на цій основі зміцненню стабільності і безпеки в регіоні. Дане об'єднання було утворено в листопаді 1989 р. в м. Будапешт групою країн регіону (Італія, Австрія, Угорщина, Югославія). У рамках ЦЄІ регулярно проводяться зустрічі на рівні глав урядів, міністрів закордонних справ, Комітету національних координаторів. Предметом їхніх консультацій є як актуальні політичні питання, так і широке коло питань співробітництва в економічній сфері. Спеціально для їхньої поглибленої обробки й обговорення сьогодні функціонує 16 робочих груп ЦЄІ.

З огляду на увагу, яка надається ЦЄІ з боку міжнародної спільноти, можна дійти висновку, що Ініціатива має певні шанси утвердитися не тільки як регіональна європейська структура, а й укласти масштабніше партнерство. Особливо цікавим у цьому сенсі видається політичне зближення ЦЄІ з ОЧЕС, і ГУАМ, між якими відчувається взаємне тяжіння до глибшої співпраці.

Україна розглядає ЦЄІ як важливий механізм інтеграції до європейського економічного та політичного простору, а також зміцнення стабільності в

регіоні та подальшого розвитку всебічних відносин між країнами-членами Ініціативи. На постійній основі здійснюється робота, спрямована на активізацію участі підприємств та організацій України у реалізації проектів співробітництва в рамках Ініціативи. [1, с. 467]

Ще одним регіональним угрупованням, яке функціонує на теренах Центрально-Східної Європи є організація за демократію та економічний розвиток ГУАМ, яка об'єднує чотири держави: Грузію, Україну, Азербайджанську Республіку та Республіку Молдова. В основі утворення цієї форми співробітництва лежить єдність позицій країн із подібними політичними й економічними зовнішніми орієнтаціями.

Ефективним напрямком економічного співтовариства є розвиток інвестиційної діяльності між державами ГУАМ, створення спільних підприємств з переробки сільськогосподарської продукції, в галузі машинобудування, енергетики і транспорту. Іншим важливим напрямком співпраці в межах ГУАМ – є проблеми безпеки й стабільності в регіоні.

Для України одним із пріоритетних напрямів діяльності в межах ГУАМ можуть бути такі: зв'язок, енергетика, транспорт, сільське господарство, охорона здоров'я і фармацевтика, охорона навколишнього природного середовища, туризм, наука і техніка, обмін статистичними даними та економічною інформацією, співробітництво між митними та іншими прикордонними органами, боротьба з організованою злочинністю [2, с. 11].

Наступним регіональним об'єднанням, що функціонує на території Східної Європи є Організація Чорноморського економічного співробітництва, що охоплює 12 країн Чорноморського регіону. Організація була створена з метою тісного економічного співробітництва країн-учасниць, вільного пересування товарів, капіталів, послуг і робочої сили і інтеграція економік цих країн в світову економічну систему.

ОЧЕС сконцентрована цілком і повністю на економічному аспекті інтеграції, не розпорюючи свою увагу і ресурси на сферу політики і оборони. Зокрема, це пов'язано з тим, що низка країн має взаємні територіальні претензії. Проте економічні інтереси, чорноморська ідентичність надають позитивну об'єднуючу дію на стосунки цих держав. Іншою особливістю ОЧЕС є те, що в основу майбутньої діяльності було поставлено не торгівельну, а виробничу співпрацю. Це знайшло своє вираження в галузевому підході до вирішення загальних економічних проблем регіону.

Істотного значення для розвитку економіки України набуває участь в ОЧЕС, яка стимулює розвиток транзитного потенціалу, дозволяє вирішувати тактичні задачі, пов'язані зі створенням транспортних коридорів і спільних підприємств у цій сфері.

Для нашої країни велике значення мають широкомасштабні комунікаційні проекти в рамках ОЧЕС з будівництва кільцевої автомагістралі навколо Чорного моря і системи магістральних трубопроводів для транзиту нафти і газу з Центральної Азії, Закавказзя, Близького і Середнього Сходу до Європи [3, с. 6].

Список використаних джерел:

1. Міжнародні організації: Навч. посіб. / За ред. О. С. Кучика. – К.: Знання, 2010. – 467 с.
2. Кухалейшвілі Г. Р. «Україна і ГУАМ: Напрямки співробітництва» // Суспільний політичний часопис «Дипкорпус», 2011 р. – С. 11.
3. Хоманець В. А. Інституційний розвиток Організації чорноморського економічного співробітництва: дис. канд. екон. наук 08.05.01 / В. А. Хоманець; НАН України. Ін-т світ. економіки і міжнар. відносин. /2005. – № 5. – С. 6.

Запровадюк А.В.

*аспірант кафедри міжнародної економіки,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана*

**АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОСТІ КОРПОРАТИВНОГО ПІДРОЗДІЛУ
З ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ**

У сучасних світових дослідженнях виділяють ряд факторів успіху корпоративного венчурного підрозділу. Доцільно згрупувати ці фактори у п'ять основних: чітко визначена мета, довго строковість зобов'язань, сумісність ключового бізнесу та венчурних проектів корпорації, автономність венчурного підрозділу та обмежена кількість проектів у інвестиційному венчурному портфелі.

Для успіху корпоративного венчурного бізнесу необхідно встановлювати чіткі та зрозумілі цілі функціонування окремої бізнес-одиниці венчурного капіталу в корпорації чи окремого проекту в межах корпоративного венчурного підрозділу, а також забезпечити їм всі необхідні ресурси для досягнення поставлених цілей [1]. Фокусування корпоративного венчурного капіталу лише на коротко – чи довгострокових ініціативах, або внутрішніх чи зовнішніх інвестиціях можуть спричинити ряд суперечностей у розвитку та призвести до відмови від інвестування тих чи інших проектів поки вони не продемонструють можливість бути фінансово вигідними [2].

Ініціатива венчурного інвестування може походити зсередини корпорації або ззовні. Підрозділ корпоративного венчурного бізнесу використовує наявні можливості або продукує нові для материнської компанії. Незалежно від специфіки функціонування венчурної бізнес-одиниці виділяють чотири типи стратегічного профілю венчурного бізнесу корпорації кожен з яких вимагає особливого підходу до управління, а також розрахунку різних ключових показників ефективності (КРІ). Для прикладу, «JJDC», заснована в 1973 році як венчурне розгалуження компанії «Johnson&Johnson», що стало вже визнаною історією успіху. Досліджуючи умови здійснення венчурного бізнесу компанії «Johnson&Johnson» виявлено внутрішню дослідницьку роль двох бізнес-одиниць: «RedScript» компанії «Johnson&Johnson» і центру венчурного підприємництва компанії «Janssen Pharmaceutica». «Redscript» фокусується на